

**Richtsnoer van de EBA
over het
kapitaalvereiste voor het additioneel
wanbetalingsrisico en
migratierisico (IRC)
EBA/GL/2012/3**

Londen, 16 mei 2012

Status van dit richtsnoer

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgevaardigd overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie ('de EBA-verordening'). Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten bevoegde autoriteiten en financiële marktdeelnemers zich tot het uiterste inspannen om aan deze richtsnoeren te voldoen.

2. Richtsnoeren beschrijven de visie van de EBA op passende toezichtpraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht (European System of Financial Supervision) of op hoe het Unierecht op een bepaald gebied moet worden toegepast. De EBA verwacht derhalve dat alle bevoegde autoriteiten en deelnemers aan de financiële markten voor wie de richtsnoeren bedoeld zijn deze zullen naleven. Bevoegde autoriteiten voor wie deze richtsnoeren gelden, moeten deze op passende wijze in hun toezichtpraktijken integreren (bijv. door hun rechtskader of hun toezichtregels en/of richtsnoeren of toezichtprocessen aan te passen), ook indien specifieke richtsnoeren primair op instellingen gericht zijn.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Volgens artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening stellen bevoegde autoriteiten de EBA uiterlijk op 16 juli 2012 ervan in kennis of zij aan die richtsnoeren voldoen of voornemens zijn eraan te voldoen, en zo niet dan dienen zij de redenen daarvan op te geven. Indien op deze datum nog geen kennisgeving is gedaan, voldoen de bevoegde autoriteiten volgens de EBA niet aan de richtsnoeren. Kennisgevingen worden ingezonden door verzending van het in Afdeling V voorziene formulier aan compliance@eba.europa.eu met als kenmerk 'EBA/GL/2012/3'. Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteit te melden dat aan de vereisten voldaan wordt.

4. De in het vorige lid bedoelde kennisgeving door bevoegde autoriteiten wordt bekendgemaakt op de website van de EBA, overeenkomstig artikel 16 van de EBA-verordening.

Inhoudsopgave

Richtsnoer van de EBA	1
over het kapitaalvereiste voor het additioneel wanbetalingsrisico en migratierisico (IRC)	1
1. Onderwerp	4
2. Institutioneel toepassingsgebied en niveau van toepassing	4
3. Definities	4
Titel II – Vereisten voor de IRC-modellering door instellingen	4
A. Belangrijkste toepassingsgebied	4
4. Posities die onderworpen zijn aan berekening van het IRC	4
5. Posities die niet onderworpen zijn aan berekening van het IRC	6
6. Posities in aandelen en aandelenderivaten	6
7. Posities in de eigen schuld van de instelling	6
8. Permanent gedeeltelijke toepassing	7
B. Individuele modellering	7
9. Deugdelijkheidsnorm vergelijkbaar met IRB	7
10. Kwalitatieve criteria	7
11. Bron van ratings	8
12. Bron van PD's en LGD's	8
C. Onderlinge afhankelijkheid	9
13. Correlaties tussen wanbetaling en migratie	9
14. Copula-aannames	9
15. Systeemrisicofactoren	9
16. Portefeuilleconcentratie	10
17. Migratiematrices	10
18. Aanname van een constant risiconiveau over de kapitaalhorizon van één jaar .	11
19. Hedging	12
D. Winst-en-verlieswaardering	13
20. Effect van verandering van rating op marktprijzen	13
21. Berekening van winst en verlies	14
E. Liquiditeitshorizon	15
22. Het niveau waarop liquiditeitshorizons gedefinieerd moeten worden	15
23. Hoofdcriteria voor het vaststellen van de desbetreffende liquiditeitshorizon ...	15
24. Het monitoren van liquiditeitshorizons – belangrijkste indicatoren van de noodzaak tot herziening	16
F. Algemene zaken	17
25. Validatie	17
26. Gebruikstest	18
27. Documentatie	18
28. IRC-benaderingen op basis van verschillende parameters	18
29. Berekeningsfrequentie	19
Titel III – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging	20
30. Datum van toepassing	20

Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities

1. Onderwerp

Het doel van dit richtsnoer is bij de bevoegde autoriteiten in de hele EU overeenstemming over IRC-modellering realiseren teneinde bij te dragen aan een gelijk speelveld overeenkomstig bijlage V van Richtlijn 2006/49/EG, als gewijzigd bij Richtlijn 2010/76/EU.

2. Institutioneel toepassingsgebied en niveau van toepassing

1. Bevoegde autoriteiten verplichten de in lid 2 hieronder genoemde instellingen te voldoen aan de in dit richtsnoer opgenomen bepalingen over IRC.

2. Dit richtsnoer is van toepassing op instellingen die gebruikmaken van een Internal Model Approach (internemodellenbenadering – IMA) om de kapitaalvereisten voor specifiek renterisico in de handelsportefeuille te berekenen.

3. Het richtsnoer is van toepassing op instellingen op het niveau (individueel en/of geconsolideerd) waarop het desbetreffende interne model gebruikt mag worden van de desbetreffende bevoegde autoriteit, tenzij dit richtsnoer iets anders vermeldt.

3. Definities

Voor de toepassing van dit richtsnoer wordt verstaan onder:

- a. *instellingen*: kredietinstellingen en beleggingsondernemingen zoals beschreven in de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG;
- b. *permanent gedeeltelijke toepassing*: voor bepaalde posities, die zijn uitgesloten van VaR ("value-at-risk" – potentieel verlies) voor specifiek risico en van de toepassing van het IRC, op basis van bijlage V, punt 6 van Richtlijn 2006/49/EG, geldt de gestandaardiseerde benadering voor specifiek renterisico; deze term wordt in punt 8 van dit richtsnoer gebruikt.

Titel II – Vereisten voor de IRC-modellering door instellingen

A. Belangrijkste toepassingsgebied

4. Posities die onderworpen zijn aan berekening van het IRC

1. Bij het berekenen van het IRC moeten alle lange en korte posities in aanmerking worden genomen die zijn onderworpen aan een gemodelleerd kapitaalvereiste voor specifiek renterisico, met uitzondering van de in punt 5 hieronder genoemde posities.

2. Met name de volgende posities moeten in aanmerking worden genomen indien ze deel uitmaken van de handelsportefeuille:

- i. door centrale overheden uitgegeven obligaties ("sovereigns"), zelfs indien de toepassing van de gestandaardiseerde benadering zou leiden tot een kapitaalvereiste van 0 % voor specifiek renterisico;
 - ii. gestructureerde obligaties, credit-linked notes of soortgelijke schuldinstrumenten als er geen risico op securitisaties of n-th-to-default kredietderivaten in is opgenomen;
 - iii. leningen op de geldmarkt.
3. Posities die resulteren uit de toepassing van de "doorkijkbenadering" op de aandelen van instellingen voor collectieve belegging (ICB's) wanneer zulke posities, indien ze rechtstreeks tot de handelsportefeuille behoorden, in aanmerking zouden worden genomen bij het berekenen van het IRC volgens punt 4.1 hierboven, moeten ook in aanmerking worden genomen. Als het toepassen van de "doorkijkbenadering" op de aandelen van ICB's niet mogelijk is, moet de gestandaardiseerde benadering worden gebruikt.
4. De volgende posities worden niet als securitisaties aangemerkt en moeten derhalve in aanmerking worden genomen bij het berekenen van het IRC, als ze deel uitmaken van de handelsportefeuille:
 - a. obligaties met zekerheidsstelling (bijv. 'Pfandbriefe') aangezien dergelijke obligaties eenvoudig door zekerheden worden afgedekt en niet door activa worden gedekt;
 - b. door activa gedekte effecten die niet voldoen aan de definitie van 'securitisatiepositie' in artikel 3, lid 1, letter f), van Richtlijn 2006/49/EG, die verwijst naar artikel 4, lid 36, van Richtlijn 2006/48/EG. Bijvoorbeeld, indien kastromen vanuit de onderliggende pool naar rato worden toegewezen aan houders van effecten en derhalve geen onderverdeling in tranches kennen (bijv. door hypotheek gedekte 'pass-through'-effecten).
5. In de handelsportefeuille gehouden materiële posities in achterstallige schuld moeten in aanmerking worden genomen bij het berekenen van het IRC. In dit geval mogen ze buiten beschouwing worden gelaten voor het migratie-element van het IRC indien, gezien het specifieke modelkader van de instelling, posities waarbij er sprake is van wanbetaling geen migratierisico herbergen (bijvoorbeeld als wanbetaling gemodelleerd wordt als absorberende toestand). Indien deze posities vanwege het feit dat ze niet materieel zouden zijn buiten beschouwing worden gelaten, moet een instelling kunnen aantonen dat ze niet materieel zijn. In alle gevallen moet eventueel wezenlijk risico van veranderingen in de waardering van schuld waarbij er sprake is van wanbetaling, vanwege onzekere herstelwaarderingen, gekapitaliseerd worden.
6. De definitie van wanbetaling in het geval van punt 5 hierboven moet overeenstemmen met de definitie van wanbetaling in ratings die gebruikt worden voor modelleringsdoeleinden.

5. Posities die niet onderworpen zijn aan berekening van het IRC

De volgende posten moeten worden uitgesloten van de berekening van het IRC:

- a. securitisaties;
- b. n-th-to-default kredietderivaten; en
- c. posities die onderworpen zijn aan het kapitaalvereiste voor het specifieke renterisico en anders zijn dan securitisaties of n-th-to-default kredietderivaten indien het posities zijn van de correlation trading-portefeuille (CTP).

6. Posities in aandelen en aandelenderivaten

1. Bevoegde autoriteiten mogen toestaan dat posities in beursgenoteerde aandelen en op beursgenoteerde aandelen gebaseerde derivatenposities in het IRC in aanmerking worden genomen, mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- i. de gerelateerde posities in aandelen en schuldinstrumenten worden gezamenlijk beheerd door een geïdentificeerde handelsafdeling (bijv. arbitrage tussen converteerbare obligaties en aandelen);
- ii. er zijn procedures voor de desbetreffende handelsafdeling ingesteld voor het meten en beheren van gezamenlijk krediet- en aandelenrisico; en
- iii. alle aandelenposities van de desbetreffende handelsafdeling worden in aanmerking genomen om te voorkomen dat men "de krenten uit de pap haalt".

2. Indien een beursgenoteerd aandeel of een op beursgenoteerde aandelen gebaseerd afgeleid instrument in aanmerking wordt genomen bij het berekenen van de IRC-maatstaf, wordt wanbetaling van een of meer van deze instrumenten geacht plaats te vinden op het moment dat er sprake is van wanbetaling van de aanverwante schuld.

3. Zelfs indien posities in beursgenoteerde aandelen of in op beursgenoteerde aandelen gebaseerde afgeleide instrumenten in het IRC in aanmerking worden genomen, moet er toch een kapitaalvereiste voor specifieke risico's voor deze posities worden berekend, dat in het geval van het gebruik van een intern model het "event"-risico weergeeft.

7. Posities in de eigen schuld van de instelling

1. Lange posities in de eigen schuld van de instelling, die kunnen voortkomen uit handels- of marktmaakactiviteiten in de eigen obligaties, moeten in aanmerking worden genomen binnen het toepassingsgebied van het IRC-model, maar voor het

berekenen van het kapitaalvereiste mag alleen migratierisico in aanmerking worden genomen.

2. Korte posities in de eigen schuld van de instelling, die kunnen voortkomen uit het in aanmerking nemen in de handelsportefeuille van emissies van eigen schuld (bijv. gestructureerde obligaties of geldmarkttransacties) of het kopen van een protectie-instrument op de eigen naam van de instelling (bijv. via een index) moeten in aanmerking worden genomen binnen het toepassingsgebied van het IRC-model, maar voor het berekenen van het kapitaalvereiste mag alleen het migratierisico in aanmerking worden genomen. Het wanbetalingsrisico van korte posities in eigen schuld mag niet worden gemodelleerd in de IRC-benadering.

8. Permanent gedeeltelijke toepassing

1. Indien de bepalingen van de richtlijn kapitaalvereisten over de permanent gedeeltelijke toepassing worden toegepast, moeten de beweegreden hiervoor zorgvuldig schriftelijk vastgelegd en geanalyseerd worden om aan te tonen dat dit niet als doel heeft om tot een kapitaalvereiste te komen dat minder conservatief is dan het geval zou zijn als alle posities zich binnen het VaR voor specifiek risico en het IRC-model zouden bevinden.

2. Permanent gedeeltelijke toepassing van het IRC mag niet van toepassing zijn op overheidsobligaties en derivaten waarvoor overheidsobligaties als referentie dienen, aangezien – vanuit modelleringsoogpunt – het in aanmerking nemen van deze posities in het specifieke risicomodel en vervolgens in het IRC-kader niet als bijzonder lastig wordt aangemerkt.

B. Individuele modellering

9. Deugdelijkheidsnorm vergelijkbaar met IRB

Tenzij in dit richtsnoer iets anders wordt vermeld, is de met de interne-ratingmethode (IRB) vergelijkbare deugdelijkheidsnorm die van toepassing is op het IRC: een kapitaalhorizon van 1 jaar en een betrouwbaarheidsinterval van 99,9 %.

10. Kwalitatieve criteria

Alle aspecten van de toegepaste IRC-benadering moeten grondig schriftelijk worden vastgelegd. Dit omvat het schriftelijk vastleggen van alle eventuele analyses die zijn uitgevoerd voor het motiveren van aannames, schattingstechnieken, vervangende gegevens of vereenvoudigingen. Op verzoek van de bevoegde autoriteit moeten dergelijke beslissingen gemotiveerd worden.

11. Bron van ratings

1. Voor de IRC-benaderingen mogen instellingen gebruikmaken van interne of externe ratings. Interne ratings die gebruikt worden voor IRC-doeleinden moeten overeenstemmen met hoe ze worden afgeleid in de IRB-benadering.
2. Instellingen moeten beschikken over procedures voor het afleiden van een rating voor posities waarvoor nog geen rating bestaat. Indien er kredietspreads beschikbaar zijn, moet het gebruik daarvan voor het afleiden van een rating duidelijk schriftelijk worden vastgelegd. Ook het gebruik van een standaardrating (bijv. een 'fall-back' rating voor posities waarbij geen waarneembare gegevens kunnen worden gebruikt voor het afleiden van een rating) moet schriftelijk worden vastgelegd. Het toegepaste ratingsysteem moet zo goed mogelijk onderscheid maken tussen relevante groepen posities.
3. Een instelling moet werken met een schriftelijk vastgelegde rangorde van bronnen voor ratings voor het vaststellen van de rating voor een individuele positie. Indien een instelling gebruikmaakt van verschillende bronnen voor ratings (bijv. interne en externe ratings of de schattingen van verschillende externe ratingbureaus), moet de instelling de ratings consequent in een gemeenschappelijke 'master scale' afbeelden.

12. Bron van PD's en LGD's

1. Indien een instelling PD-ramingen of PD- en LGD-ramingen heeft goedgekeurd in het kader van de op interne ratings gebaseerde analyse (IRBA) die wordt genoemd in artikel 84 van Richtlijn 2006/48/EG, mogen deze gegevens ook worden gebruikt als bron voor het verkrijgen van PD- en LGD-ramingen voor IRC-doeleinden.
2. Indien, in de laatstgenoemde gevallen, een instelling geen goedgekeurde IRB PD's en/of LGD's heeft of indien er geen IRB PD's en/of LGD's bestaan voor een emittent of een effect in de handelsportefeuille, moeten deze worden berekend met een methodiek die consistent is met de IRB-methodiek, waarvoor vervolgens weer aparte goedkeuring van de bevoegde autoriteit vereist is voor gebruik in het IRC.
3. Risiconeutrale PD's zijn niet acceptabel als ramingen van waargenomen (historische) PD's voor het modelleren van de ratingmigratie of wanbetaling. Als uit marktprijzen geïmpliceerde PD's worden gebruikt, moet de instelling de relevante correcties doorvoeren om de echte meetwaarschijnlijkheid te verkrijgen uit risiconeutrale waarschijnlijkheden en de uitkomsten van de toegepaste methodiek vergelijken met de historische registratie.
4. Als alternatief mogen instellingen ook gebruikmaken van door externe bronnen (bijv. ratingbureaus) verstrekte PD's en LGD's, aangezien er algemeen van wordt uitgegaan dat deze geschikt zijn.

5. Instellingen moeten een rangorde opstellen van hun voorkeursbronnen voor hun PD's en LGD's teneinde te voorkomen dat parameters naar willekeur toegepast worden.

C. Onderlinge afhankelijkheid

13. Correlaties tussen wanbetaling en migratie

In de IRC-modellen van de instellingen moeten de correlaties tussen gebeurtenissen waardoor wanbetaling ontstaat en gebeurtenissen die tot migratie aanleiding geven in aanmerking worden genomen op een wijze die strookt met het doel ervan, namelijk het vastleggen van kredietrisicocorrelaties tussen verschillende emittenten. De aannames waarop de raming daarvan wordt gebaseerd, moeten overeenstemmen met de in de simulatie gebruikte aannames. De methodiek moet schriftelijk vastgelegd en op de juiste wijze gemotiveerd worden. De benadering moet toereikend en voldoende conservatief zijn om de onderlinge afhankelijkheid vast te leggen tussen de risicobepalende factoren van kredietrisico-gebeurtenissen als wanbetalingen en migraties. Dit zou bijvoorbeeld de verplichting omvatten dat, indien instellingen ervoor kiezen hun correlatieparameters op basis van de prijzen van verhandelde effecten te ramen, de ramingen regelmatig moeten worden bijgewerkt.

14. Copula-aannames

Om de aannames met betrekking tot de onderlinge afhankelijkheid tussen risicofactoren te beschrijven, kan een instelling mogelijke copulakandidaten kiezen, afhankelijk van hoe goed de instelling in staat is wanbetalings- of migratieclusters voor historische staartgebeurtenissen te verklaren. De keuze voor een specifieke copula moet gemotiveerd worden en schriftelijk worden vastgelegd.

15. Systeemrisicofactoren

1. Hoewel de onderlinge afhankelijkheid tussen emittenten vaak gemodelleerd wordt op een wijze die vergelijkbaar is met het IRB-regelgevingskader, waarbij gebruik wordt gemaakt van een combinatie van idiosyncratische (d.w.z. individuele) en één of meer systeemrisicofactoren, wordt er geen modelleringsbenadering voorgeschreven door dit richtsnoer, op voorwaarde dat een instelling aan alle relevante kwalitatieve en validatievereisten voldoet om zeker te stellen dat haar benadering passend conservatief is.

2. Indien in het model wordt uitgegaan van verschillende liquiditeitshorizons, moet de ontwikkeling van systeemrisicofactoren voor deze liquiditeitshorizons consistent en compatibel zijn.

3. De correlatie tussen systeemrisicofactor(en) en het 'ability-to-pay'-proces van de individuele emittent kan lastig te ramen zijn, omdat deze niet direct waarneembaar zijn. Elke direct of indirect op waarneembare marktgegevens gebaseerde

ramingstechniek (zoals het geval is met beursgenoteerde aandelen) moet naar behoren worden gemotiveerd en schriftelijk worden vastgelegd.

4. Indien een instelling kiest voor een parametrische formule waarbij aannames worden gedaan voor meerdere systeemrisicofactoren, waardoor branche- of regionale concentratie beter wordt weerspiegeld dan wanneer men uitgaat van een unieke systeemrisicofactor, moet de keuze voor de parametrische formule worden geanalyseerd en gevalideerd, bijvoorbeeld door de resultaten van het huidige model te vergelijken met de uitkomst van een aangepaste versie van hetzelfde model waarin de IRB-formule wordt gebruikt en waarbij er een perfecte correlatie is tussen alle systeemrisicofactoren.

16. Portefeuilleconcentratie

1. De IRC-modellen van de instellingen moeten de emittentconcentraties weerspiegelen die, bijvoorbeeld, kunnen voortkomen uit een gebrek aan regionale of branchediversificatie of uit grote vorderingen op individuele of verbonden emittenten. Instellingen moeten ook aantonen dat de emittentconcentratierisico's in het IRC op passende wijze worden weergegeven. Hiervoor moeten de instellingen met name, maar niet uitsluitend, controleren en schriftelijk vastleggen dat het resultaat van het IRC-model toeneemt naargelang de mate van concentratie van hun portefeuille toeneemt.

2. Een instelling dient met name aan te tonen dat haar benadering portefeuilleconcentraties op passende wijze weergeeft.

17. Migratiematrices

1. Overgangsmatrices voor het modelleren van het rating-migratieproces moeten worden gebaseerd op historische migratiegegevens waarvoor externe bronnen (bijv. ratingbureaus) of interne bronnen gebruikt worden. Matrices van externe bronnen genieten de voorkeur indien er slechts weinig interne historische gegevens beschikbaar zijn. Instellingen moeten ervoor zorgen dat er voldoende historische gegevens zijn om solide, nauwkeurige en statistisch consistente ramingen af te leiden. Instellingen moeten de soliditeit van overgangsmatrices valideren, met name met betrekking tot hogere ratingcategorieën waar een paar ernstige verlagingen of wanbetalingen van aanzienlijke invloed kunnen zijn op de migratiefrequentie. Overeenkomstig het vereiste van 'deugdelijkheidsnormen vergelijkbaar met IRB' zoals vastgesteld door de kapitaalvereistenrichtlijn, is een historische waarnemingsperiode van ten minste vijf jaar vereist.

2. Er kunnen afzonderlijke overgangsmatrices worden toegepast voor specifieke groepen emittenten en specifieke geografische gebieden. Afhankelijk van (i) de samenstelling van de portefeuille van de instellingen, (ii) de beschikbaarheid van nauwkeurige overgangsmatrices en (iii) mogelijke verschillen in migratiekenmerken van verschillende producten, emittenten en/of geografische gebieden, moet er een evenwichtige beslissing worden genomen op basis van de toegepaste reeks

overgangsmatrices. Bij een dergelijke beslissing moet rekening worden gehouden met (i) de te kiezen (interne of externe) bron in combinatie met een analyse van de overlap en/of mogelijke mismatch tussen de portefeuille van de instellingen en de activa die ten grondslag liggen aan de overgangsmatrix; (ii) de motivering voor een wegingsopzet (ook voor het gebruik van gelijke gewichten); en (iii) de grootte van het historisch venster. Instellingen moeten één overgangsmatrix (of meer als er relevante gegevens beschikbaar zijn) ontwikkelen die specifiek is voor overheidsdebiteuren.

3. Als wanbetaling gemodelleerd wordt als een absorberende toestand, moeten overgangsmatrices dusdanig worden aangepast dat deze absorberende toestand niet botst met interne PD-ramingen. Op vergelijkbare wijze kunnen overgangsmatrices worden aangepast waar 'NR' ('Not rated'; geen beoordeling) of een andere kolom een absorberende toestand is voor ingetrokken ratings of voor risico's waaraan nog geen rating is toegekend. Dergelijke aanpassingen moeten schriftelijk worden vastgelegd en de impact van de gespecificeerde aanpassing moet in de documentatie worden opgenomen.

4. Overgangsmatrices betreffen in het algemeen een horizon van één jaar. Waar matrices met een kortere horizon vereist zijn, hetgeen het geval is wanneer gebruik wordt gemaakt van liquiditeitshorizons van korter dan één jaar, kunnen de bijbehorende overgangsmatrices niet altijd direct worden berekend en zijn schattingen nodig. Zowel de schattingen als de motivering voor specifieke aannames die tijdens dit proces zijn toegepast, moeten schriftelijk worden vastgelegd (bijv. als generatormatrices worden gebruikt). Deze aannames moeten ook worden beoordeeld om zeker te stellen dat ze gedurende een langere tijd geldig blijven. In het kader van het valideringsproces zou een matrix op basis van een generator berekend kunnen worden voor een horizon die gelijk is aan de horizon van de oorspronkelijke matrix teneinde het verschil te beoordelen dat resulteert uit het proces van het ontwikkelen van de generatormatrix.

18. Aanname van een constant risiconiveau over de kapitaalhorizon van één jaar

1. Bij het modelleren van een constant risiconiveau over de kapitaalhorizon van één jaar, dienen instellingen aan het eind van elke liquiditeitshorizon 'rebalancing' van posities uit te voeren of posities door te rollen naar nieuwe posities om te zorgen voor hetzelfde oorspronkelijke risiconiveau als bij de start van de liquiditeitshorizon.

2. Als instellingen aannemen dat een positie een jaar lang constant blijft, hetgeen impliceert dat er geen liquiditeitshorizons worden vastgesteld, moeten de instellingen stelselmatig op alle IRC-posities een plotselinge schok toepassen over de kapitaalhorizon van één jaar (aangeduid als 'aannemen dat een positie een jaar lang constant blijft').

3. Vanuit modelleringsoogpunt kan het constant risiconiveau worden weergegeven als het vervangen van posities, indien er een migratie of een wanbetaling heeft

plaatsgevonden over de liquiditeitshorizon, door posities met risicokenmerken die equivalent zijn aan de risicokenmerken van de oorspronkelijke posities bij de start van de liquiditeitshorizon.

4. Het modelleren van een constant risiconiveau over de kapitaalhorizon van één jaar is bijvoorbeeld te realiseren op basis van de hierna beschreven benadering. Wat betreft het berekenen van verliezen over liquiditeitshorizons, mag een instelling ervoor kiezen ervan uit te gaan dat er een plotselinge schok wordt toegepast op ratings (of spreads). Dit impliceert dat de instelling in dit geval het tijdseffect niet hoeft te integreren: posities behouden hun oorspronkelijke restlooptijden aan het einde van elke liquiditeitshorizon; anders gezegd, er vindt geen veroudering van posities plaats. Bovendien is het niet nodig rekening te houden met mogelijke veranderingen in marktomstandigheden bij het herbeoordelen van de portefeuille op het moment van rebalancing (met name kredietsspreads per rating kunnen constant worden gehouden). Als gevolg daarvan wordt bij het meten van verliezen binnen IRC geen rekening gehouden met het tijdstip van elke migratie- of wanbetalingsgebeurtenis en worden winst en verlies per vandaag berekend.

5. Het modelleren van de veroudering van posities mag niet mogelijk zijn bij IRC-modellering, gezien de verwachte enorme uitdagingen en de waargenomen problemen in verband met het modelleren van de veroudering van posities, in combinatie met de aanzienlijke toezichtarbitrage die dit met zich kan meebrengen. Dit rechtvaardigt waarom momenteel een conservatieve benadering de voorkeur geniet.

19. Hedging

1. Voor het berekenen van het IRC mogen instellingen lange posities en korte posities alleen verrekenen als deze strikt op hetzelfde financiële instrument betrekking hebben.

2. Diversificatie-effecten die zowel met lange als korte posities samenhangen, mogen alleen worden erkend door uitdrukkelijk lange en korte brutoposities in de verschillende instrumenten te modelleren. De instellingen moeten in elk geval aantonen dat diversificatie- of afdekkingseffecten niet worden overschat; met name verschillen in looptijd moeten in modellen worden weergegeven.

3. Om het basisrisico goed weer te geven, moet, waar dit een wezenlijk risico is, onderscheid worden aangebracht in de waardering in het kader van het IRC voor aanverwante posities (zoals bijvoorbeeld obligaties en credit default swaps (CDS) op dezelfde debiteur). Daarom mogen lange en korte nettoposities die verwijzen naar soortgelijke – maar niet identieke – onderliggende activa niet resulteren in een IRC-maatstaf die gelijk is aan nul. Indien het basisrisico niet in aanmerking wordt genomen, moeten instellingen bewijs leveren dat dit risico niet wezenlijk van betekenis is.

4. Instellingen moeten het effect binnen de liquiditeitshorizon weergeven van mismatches in looptijd tussen lange posities en korte posities (bijvoorbeeld indien een CDS eerder dan de obligatie die eraan ten grondslag ligt afloopt en de wanbetaling plaatsvindt na de looptijd van de CDS), indien de risico's die daarvan het gevolg zijn wezenlijk van betekenis zijn. Derhalve moet een instelling in staat zijn winst en verlies te berekenen met inaanmerkingneming van het effect van mogelijke mismatches in looptijd tussen lange posities en korte posities. Een instelling dient ten minste te kunnen aantonen dat het bovenvermelde risico geen wezenlijk risico is, anders moet de instelling het risico passend modelleren.

D. Winst-en-verlieswaardering

20. Effect van verandering van rating op marktprijzen

1. Instellingen kunnen elk van de beschikbare benaderingen kiezen om gesimuleerde schommelingen in ratings om te zetten in prijschommelingen, waaronder begrepen het gebruikmaken van absolute of relatieve verschillen tussen gemiddelde spreads per ratingklasse. De gebruikte methodiek moet consequent worden toegepast en schriftelijk worden vastgelegd. In alle gevallen moeten de desbetreffende spreadgegevens zo gedifferentieerd mogelijk zijn, overeenkomstig de verschillende categorieën posities. Er moet ten genoegen van de bevoegde autoriteiten worden aangetoond dat de benadering voldoende onderscheid maakt tussen posities met verschillende waarderingskenmerken. Een credit default swap (CDS) en de obligatie die eraan ten grondslag ligt zouden bijvoorbeeld afzonderlijk gewaardeerd moeten worden.

2. Met betrekking tot punt 18 van dit richtsnoer mag een instelling consequent uitgaan van een onmiddellijke ratingverandering, hetgeen met zich meebrengt dat marktomstandigheden op dat moment de prijzen na de migratie bepalen, rekening houdend met eventuele idiosyncratische waarderingseffecten die verwacht zouden worden als zich een migratiegebeurtenis voordoet (zie punt 20.5 hieronder), en waarbij alle effecten van de tijd op de waardering van een instrument waarvan de rating veranderd is genegeerd worden.

3. Indien een simulatie, bijv. het proces voor het waarderen van activa, niet heeft geleid tot een gewijzigde rating, mag niet worden uitgegaan van een verandering in waarde.

4. In het geval van een ratingmigratie moet de verandering van marktprijzen opnieuw worden berekend. Een volledige herwaardering zou vereist moeten zijn tenzij een instelling kan aantonen dat de waarderingsbenadering zelfs de grote prijsveranderingen voldoende weerspiegelt die verwacht moeten worden van een veranderde rating. Dit kan worden gedaan in de vorm van een voorberekening, dusdanig dat een vector van prijzen voor elke ratingtoestand als input gebruikt kan worden in een IRC-berekening. Het effect van een ratingmigratie op marktprijzen moet worden geraamd door gebruik te maken van actueel waargenomen marktgegevens (bijv. spreads), of een gemiddelde van historische marktgegevens

die zijn waargenomen gedurende een maximumperiode van één jaar of een andere relevante periode waarvoor goedkeuring wordt verleend door bevoegde autoriteiten. Historische PD's mogen niet worden gebruikt voor disconteringsdoeleinden bij het uitvoeren van een volledige herwaardering na een verandering van rating aangezien deze de actuele marktprijzen niet voldoende weergeven.

5. Posities die migreren naar de wanbetalingsstatus moeten worden gewaardeerd op basis van het herstelpercentage of het percentage van verliezen bij wanbetaling (loss given defaults – LGD's). Het herstelpercentage moet worden toegepast op de theoretische waarde van de positie tenzij de ramingen worden afgeleid ten opzichte van de marktwaarden van posities. Er moet ten genoegen van de bevoegde autoriteiten worden aangetoond dat de raming voldoende onderscheid maakt voor verschillende categorieën debiteuren en instrumenten. De berekeningen moeten coherent zijn voor de verschillende instrumenten. Eventuele andere benaderingen moeten naar behoren worden gemotiveerd en schriftelijk vastgelegd, met name als generieke markt-LGD's worden gebruikt en de instelling moet beschikken over een schriftelijk vastgelegd proces dat beschrijft op welke criteria LGD's voor individuele posities aangepast moeten worden.

6. Het model moet afwijkingen weergeven die voortkomen uit verschillen in de definitie van kredietgebeurtenissen ("credit event"), rangorde in de kapitaalstructuur of risico's op verschillende entiteiten binnen een groep. Dit zou bijvoorbeeld geïmplementeerd kunnen worden door gebruik te maken van stochastische herstelpercentages. Obligaties waarbij er sprake is van wanbetaling worden in beginsel in aanmerking genomen in de IRC-portefeuille als zij deel uitmaken van de handelsportefeuille (zie punt 4.5). Het model moet daarom het risico weergeven dat waarderingen of realisaties van verliezen bij wanbetaling (loss given defaults – LGD's) na wanbetaling kunnen afwijken van hun ramingen vóór wanbetaling. Het aanvangs-LGD of herstelpercentage dat wordt toegepast op individuele posities waarbij er sprake is van wanbetaling zouden met dezelfde frequentie voor het IRC moeten worden geactualiseerd als voor de winst-en-verliesberekening en de LGD's moeten overeenstemmen met de cijfers die zijn gebruikt voor de winst-en-verliesberekening.

21. Berekening van winst en verlies

De waarderingsparameters voor alle rating-categorieën moeten op methodologisch consequente wijze worden geraamd. Aangezien het IRC een kapitaalvereiste voor marktrisico's is, moet de waardering van posities in het kader van het IRC op actueel waarneembare marktgegevens worden gebaseerd. Marktgegevens die worden gebruikt voor het beoordelen van de posities waarop de door het migreren van de rating gegenereerde schokken worden toegepast, moeten de meest recente beschikbare marktgegevens ten tijde van het berekenen van het IRC zijn.

E. Liquiditeitshorizon

22. Het niveau waarop liquiditeitshorizons gedefinieerd moeten worden

1. Instellingen definiëren liquiditeitshorizons op productniveau in plaats van op emittentniveau. Voor een individuele positie kan de desbetreffende liquiditeitshorizon variëren afhankelijk van het type product (waaronder de complexiteit ervan) en de uitgever.

2. Gezien de praktische problemen met een volledig granulaire beoordeling van liquiditeitshorizons op productniveau en het uitgebreide scala aan producten dat in handelsportefeuilles wordt gehouden, mogen liquiditeitshorizons echter aanvankelijk worden gedefinieerd op cumulatieve basis, bijvoorbeeld op emittentniveau.

3. Instellingen moeten het scala van producten die aan elke emittent zijn gekoppeld monitoren en schriftelijk vastleggen en erop toezien dat de op geaccumuleerd niveau gedefinieerde liquiditeitshorizon voor zelfs het minst liquide product toereikend is.

23. Hoofdcriteria voor het vaststellen van de desbetreffende liquiditeitshorizon

1. Instellingen leggen schriftelijk de criteria vast die worden gebruikt bij het vaststellen van de desbetreffende liquiditeitshorizon voor een positie of een reeks posities. De methodiek voor het in een gedefinieerde liquiditeitshorizon omzetten van die criteria moet ook schriftelijk worden vastgelegd en consistent worden toegepast voor alle posities.

2. Allerlei criteria kunnen de liquiditeit van een positie op basis van ervaringen uit het verleden, marktstructuur en de kwaliteit of complexiteit van het product aangeven. Instellingen moeten een reeks criteria vaststellen waarvan zij denken dat deze in wezen de liquiditeitshorizon van hun portefeuilles definiëren. Tot deze criteria behoren:

- i. Marktactiviteit, zoals wordt weerspiegeld in het aantal transacties en het volume ervan in een instrument of naam, of in de grootte van de historische spread tussen bied- en laatprijzen;
- ii. Marktstructuur, zoals het aantal en de verdeling van marktmakers en noteringen;
- iii. De omvang van een positie (ten opzichte van gemiddelde handelsvolumes/de algehele marktomvang);
- iv. Investeringskwaliteit (bijv. kredietrating);
- v. Geografische locatie van de emittent;
- vi. Looptijd.

3. Ten minste één van de bij het vaststellen van een liquiditeitshorizon in aanmerking genomen criteria moet direct verband houden met de geconcentreerde aard van posities (bijvoorbeeld, via de omvang van de positie ten opzichte van de omvang van de markt of gemiddelde handelsvolumes), gezien het feit dat de liquiditeitshorizon naar verwachting langer zal zijn voor geconcentreerde posities om aan te geven dat het langer duurt om dergelijke posities te liquideren.

4. Posities moeten stelselmatig worden beoordeeld aan de hand van de gekozen criteria en dienovereenkomstig aan liquiditeitshorizons worden toegewezen (met een termijn van ten minste drie maanden). Indien er over een positie of een reeks posities beperkte gegevens beschikbaar zijn, moeten instellingen conservatief zijn bij het vaststellen van de desbetreffende liquiditeitshorizon.

5. De benadering die wordt toegepast om een criterium aan een langere of kortere liquiditeitshorizon te koppelen moet schriftelijk worden vastgelegd en worden ondersteund door historisch bewijs, waaronder bewijs dat gebaseerd is op ervaring met het liquideren van soortgelijke posities tijdens gespannen perioden. Zo kan worden voorkomen dat aannames die in theorie logisch lijken maar in de praktijk niet waar zijn per ongeluk worden gebruikt in de analyse – het is bijvoorbeeld mogelijk dat het niet in alle gevallen waar is dat een lagere kredietrating een langere liquiditeitshorizon impliceert als er een actieve markt is in bepaalde typen posities met een lage kredietrating. Bij het gebruik van historische vraag- en aanbodspreads, bijvoorbeeld, kunnen instellingen drempels instellen die bepalen aan welke liquiditeitshorizon een positie wordt toegewezen – de keuze van dergelijke drempels moet worden gemotiveerd.

24. Het monitoren van liquiditeitshorizons – belangrijkste indicatoren van de noodzaak tot herziening

1. Liquiditeitshorizons moeten regelmatig opnieuw worden beoordeeld en waar nodig herzien om te zorgen dat ze passend blijven, met name met betrekking tot gebeurtenissen of belangrijke indicatoren die erop wijzen dat de liquiditeitsomstandigheden in een markt zijn veranderd, waarmee wordt weerspiegeld dat de liquiditeit van markten snel kan veranderen naarmate marktdeelnemers activaklassen binnenkomen en verlaten.

2. De instellingen moeten rekening houden met belangrijke veranderingen in de factoren die worden gebruikt om de liquiditeitshorizon vast te stellen als minimaal pakket reactiemechanismen voor het herzien van de desbetreffende liquiditeitshorizon. Elke ervaring met het verkopen van een positie die erop duidt dat een liquiditeitshorizon niet voldoende conservatief is, moet ook onmiddellijk in aanmerking worden genomen bij het vaststellen van de liquiditeitshorizon voor soortgelijke producten, en de procedures voor het toewijzen van posities aan liquiditeitsfactoren moeten vervolgens dienovereenkomstig worden bijgewerkt.

3. In de loop der tijd moeten instellingen op basis van hun ervaring met de markt de voor het identificeren van liquiditeitshorizons gebruikte factoren monitoren en verbeteren.

F. Algemene zaken

25. Validatie

1. Instellingen passen de validatiegrondslagen toe bij het ontwerpen, testen en onderhouden van IRC-modellen. Validatie moet een beoordeling van de conceptuele soliditeit, voortdurende monitoring waaronder procesverificatie en benchmarking, en analyse van de resultaten omvatten.

2. Het validatieproces voor IRC-modellen dient ten minste de volgende grondslagen te omvatten:

- i. Liquiditeitshorizons weerspiegelen de feitelijke praktijk en ervaring tijdens perioden van zowel systematische als occasionele spanningen;
- ii. In het IRC-model voor het meten van het risico van wanbetaling en migratie over de liquiditeitshorizon wordt rekening gehouden met objectieve gegevens over de desbetreffende horizon en is een vergelijking opgenomen van risico-inschattingen voor een portefeuille waarvoor rebalancing ten opzichte van een portefeuille met vaste posities heeft plaatsgevonden;
- iii. De correlatie-aannames in het IRC-model, waaronder de structuur van stochastische afhankelijkheden en correlaties/copula's, evenals het aantal en het gewicht van systematische risicofactoren, moeten worden ondersteund door een analyse van objectieve gegevens in een conceptueel solide kader. Met name het effect van verschillende copula-aannames moet worden geanalyseerd, bijvoorbeeld door het effect van verschillende distributieaannames te testen. Het wanbetalings- en migratiegedrag dat door het model wordt voorspeld, moet worden gevalideerd ten opzichte van feitelijke wanbetalings- en migratie-ervaringen met verhandelbare schuldportefeuilles;
- iv. Bij de validatie van een IRC-model moet men uitgaan van allerlei stresstesten en gevoeligheids- en scenarioanalyses om de kwalitatieve en kwantitatieve redelijkheid ervan te beoordelen, met name met betrekking tot hoe het model omgaat met concentratie. Een dergelijke test moet zowel ingaan op historische als hypothetische gebeurtenissen;
- v. De validatie moet ook ingaan op de beoordeling van de ijking van PD- en LGD-risicoparameters;
- vi. Een instelling moet ernaar streven relevante interne modelleringsbenchmarks te ontwikkelen om de algehele nauwkeurigheid van de IRC-modellen te beoordelen;
- vii. In het kader van de validatie moeten worden beoordeeld of de schriftelijke vastlegging van de IRC-modelleringsbenadering transparant en adequaat is.

26. Gebruikstest

1. Een instelling moet schriftelijk vastleggen hoe intern verslag wordt uitgebracht van het IRC-proces, welke oordelen over risicometing daaruit gevolgd zijn en welke rol deze oordelen spelen bij het (risico)beheer van de instelling.
2. De procedures die, gezien het IRC-oordeel, tot mogelijk passende herstelmaatregelen leiden, moeten worden toegepast en goed in het risicobeheer zijn ingebed.
3. Een vergelijking van de verschillende manieren waarop verslag wordt uitgebracht van de uitkomsten van het interne marktrisicomodel en van hoe deze worden beoordeeld, getoetst en intern worden gebruikt door specifieke afdelingen binnen de instelling wordt gezien als een nuttige manier om de gebruikstest te verduidelijken.

27. Documentatie

1. Een instelling moet schriftelijk vastleggen welke benadering gevolgd wordt voor het weergeven van additionele wanbetalings- en migratierisico's zodat de correlatie- en overige modelleringsaannames transparant zijn voor de bevoegde autoriteiten.
2. Daarom moeten de berekening van de risicometingen die gegenereerd worden door het model en de aanverwante gegevensstromen schriftelijk worden vastgelegd met voldoende detaillering om een derde in staat te stellen deze risicometingen te reconstrueren. Bovendien moet de instelling het proces voor initiële en continue validatie van het IRC-model schriftelijk vastleggen met een voldoende mate van detaillering om een derde in staat te stellen de analyse te reconstrueren. Deze documentatie moet ook een beschrijving bevatten van de continue processen voor het onderhouden van het model die worden toegepast tijdens het oorspronkelijk onderbrengen van de inputparameters voor het model en het actualiseren ervan.

28. IRC-benaderingen op basis van verschillende parameters

1. Een instelling mag gebruikmaken van een benadering voor het weergeven van additionele wanbetalings- en migratierisico's die niet aan alle bepalingen van bijlage II, lid 3, van Richtlijn 2010/76/EU voldoen (dit wordt in de rest van dit hoofdstuk aangeduid als een 'IRC-benadering die niet geheel aan de vereisten voldoet'):
 - i. als deze IRC-benadering die niet geheel aan de vereisten voldoet, overeenstemt met de interne methodieken van de instelling voor het vaststellen, meten en beheren van risico's;
 - ii. en als de instelling in staat is aan te tonen dat de door de instelling gevolgde benadering leidt tot een kapitaalvereiste dat ten minste even hoog is als het zou zijn indien het gebaseerd was op een benadering die wel geheel aan alle IRC-vereisten voldoet.

2. De instelling moet alle benodigde informatie verstrekken over elementen van de IRC-benadering van de instelling waarvan de instelling of de toezichthouder van mening is dat ze niet geheel aan de vereisten voldoet.

3. Op basis van de verstrekte informatie beslist de bevoegde nationale toezichthouder of de IRC-benadering die de instelling gebruikt of voornemens is te gebruiken, moet worden aangemerkt als een IRC-benadering die niet aan de vereisten voldoet of zou kunnen worden aangemerkt als een IRC-benadering die niet geheel aan de vereisten voldoet overeenkomstig punt 28.4 hieronder. Met name indien een IRC-benadering wordt erkend als een IRC-benadering die niet aan de vereisten voldoet, zou dit er in beginsel toe leiden dat de gestandaardiseerde benadering voor specifiek risico wordt toegepast op de posities die vallen onder de IRC-benadering die niet aan de vereisten voldoet.

4. Om de eigen benadering te laten erkennen als een IRC-benadering die niet geheel aan de vereisten voldoet, dient een instelling tot genoegen van de toezichthouder aan te tonen dat de IRC-benadering van de instelling leidt tot een kapitaalvereiste dat ten minste even hoog is als het zou zijn indien het gebaseerd was op een IRC-benadering die volledig aan de vereisten voldoet.

5. De bevoegde autoriteiten beslissen of de benadering van een instelling al dan niet wordt erkend als benadering die niet geheel aan de vereisten voldoet.

29. Berekeningsfrequentie

1. Het IRC moet ten minste wekelijks worden berekend. Instellingen kunnen er echter voor kiezen de maatstaf vaker te berekenen. Als een instelling bijvoorbeeld tot wekelijkse berekening van het IRC besluit, geldt het volgende voor de dagelijkse berekening van kapitaalvereisten op basis van interne modellen:

- i. Hetzelfde IRC-cijfer moet gedurende vijf opeenvolgende werkdagen na het toepassen van het IRC-model worden gebruikt;
- ii. Wat betreft het berekenen van de gemiddelde IRC-cijfers over de voorafgaande 12 weken moeten instellingen de IRC-weekcijfers over de voorafgaande twaalf weken gebruiken om dat gemiddelde te berekenen.

2. De instelling moet in staat zijn aan te tonen dat de portefeuille van de instelling op de dag van de week die gekozen is voor de IRC-berekening representatief is voor de gedurende de week aangehouden portefeuille en dat de gekozen portefeuille niet leidt tot een stelselmatige onderwaardering van de IRC-cijfers indien die wekelijks worden berekend.

Titel III – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging

30. Datum van toepassing

Bevoegde autoriteiten leggen deze richtsnoeren ten uitvoer door ze binnen zes maanden na bekendmaking van de definitieve richtsnoeren op te nemen in hun toezichtprocedures. Daarna zien bevoegde autoriteiten erop toe dat instellingen er effectief aan voldoen.